

[Boligministeren.]

håndslåneordning. Det vil antagelig i den nuværende situation være lettere, at vi i første omgang forsøger at etablere et såkaldt terminsmarked for obligationer. Denne operation, som så mange ønsker, ville det være dejligt at få gennemført. I 1973-74 fik vi udstedt obligationer for nominelt 24,7 mia kr., der ganske vist blev solgt for et mindre beløb, men det betyder i realiteten, med den bagvendte måde vi finansierer det på, at vi må søge at få bundet købere til 10 mia kr.s obligationsmængde til at bære sig fornuftigt ad relativt langt ud i fremtiden, formodentlig mindst halvandet års tid. Dertil er der behov for megen velvilje hos de store købere, vi nu engang har.

Jeg ved ikke, om det tjener noget formål for mig at gå ind i en debat med hr. Ømann på dette tidspunkt af aftenen. Må jeg i al venlighed sige om forslaget om jordrentevilkår, at jeg skal tilstille det ærede medlem en nøjagtig beskrivelse af det sted i nærheden af Køge Bugt, hvor man solgte på jordrentevilkår, og hvor de arme husejere i øjeblikket ikke er i stand til at forrente de gældende vurderinger med 2 pct., og så derudfra bede hr. Ømann vurdere, om det er livets træ, der gror på jordrentevilkårene, for det tror jeg altså ikke.

Må jeg takke hr. Knud Jespersen for en altid villig fremførelse af jeres livsvisdom. Jeg hører da gerne derpå, men jeg mener ikke, det tjener noget formål, at vi diskuterer det nærmere. Det generer kun en hel masse mennesker.

Det må kun være sagt til sidst: det er jo vældig behageligt og ønskværdigt at ønske rentefald og ønske mange ting, ønske byggeromsens bortfald osv, men i realiteten er det jo set i sammenhæng med de hårde kendsgerninger, vi står over for, ikke ønsker, vi har behov; dem har vi alle i hvert fald i overflod. Men jeg beder indstændigt om, og det gælder også hr. Tønnesen, der beder om et endnu bedre forslag: kom med dem. Jeg har 4 telefoner og 3 adresser, og jeg er villig til at tage imod råd og vejledning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Inden vi går over til den næste sag på dagsordenen, skal jeg meddele, at punkt 10 på dagsordenen udgår.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger [af Gerstrøm m. fl.].

(Lovforslag nr. 37. Fremsat 18/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Det er med nogen forbavelse, jeg konstaterer, at fremskridtspartiet nu foreslår en ophævelse af loven om hårde hvidevarer og båndoptagere. Det var jo med fremskridtspartiets tilslutning, man i sin tid gennemførte denne afgift, som var led i et større forlig. Man begrunder ophævelsen med, at man ikke har gennemført den skattelettelse på 10 mia kr., som oprindeligt var forudsætningen. Jeg bliver nødt til at sige, at det også var regeringens bestræbelse at nå frem til en skattelettelse på 10 mia kr., men det var ikke muligt under de forhandlinger — og nogle vil vist sige langvarige forhandlinger — der blev ført, at samle et flertal herfor, og det kan jo ikke have undgået fremskridtspartiets opmærksomhed, at forudsætningen for at kunne gennemføre en lovgivning er, at der er et flertal i folketinget for den.

Men det kunne måske være nyttigt og hensigtsmæssigt at prøve at vurdere de problemer, der kan være i forbindelse med denne afgift. Må jeg først sige, at afgiften er jo af forholdsvis ringe omfang, det er 20 pct. i engrosledet, og det svarer gennemsnitlig til 11-12 pct. i detailledet. Det vil nok være noget vanskeligere og vel også noget anstrengt, hvis man vil påstå, at dette har en afgørende indflydelse på afsætningen af disse varer. Det er vel snarere sådan, at den nedgang i afsætningen, der har fundet sted, må noteres dels på baggrund af den almindelige afmatning, der har fundet sted i om-